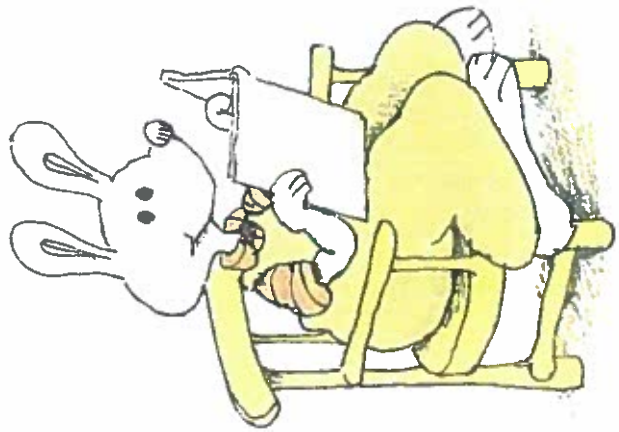
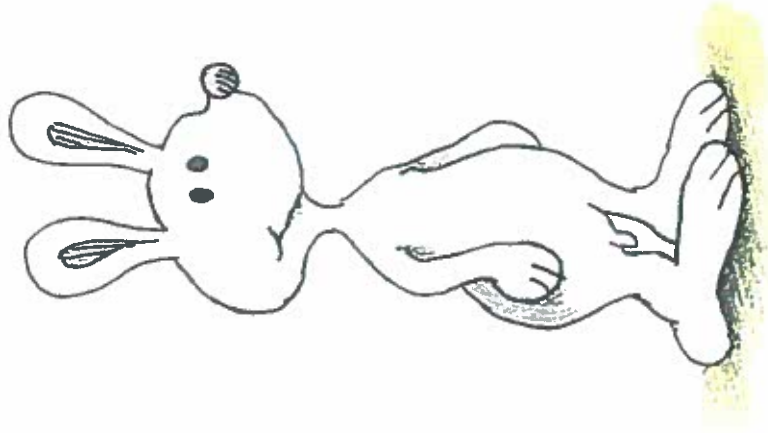

NEPALI

बुद्ध

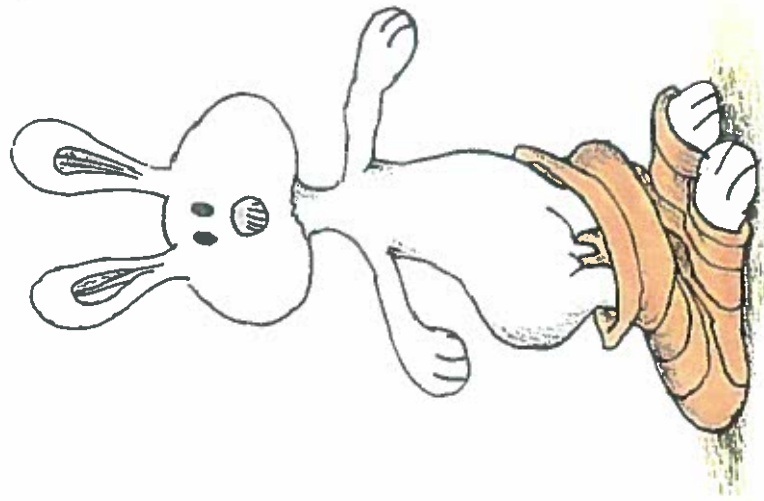
यो लुह हो।

1

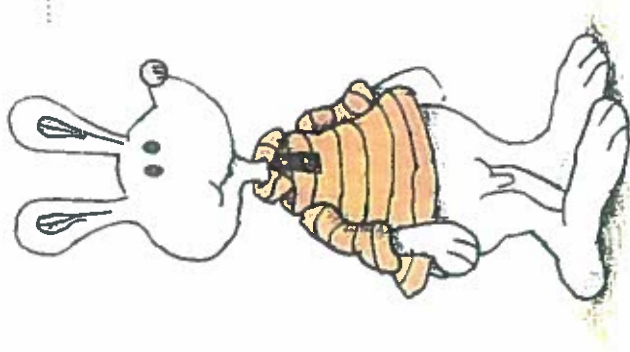
लुह सित एउटा धर्क धर्क जाकेट छ।
अब उसले यो लगाउनु छ।

2

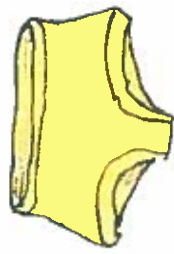

यो शायद त्यती धेरै राम्रो भएन.....

3

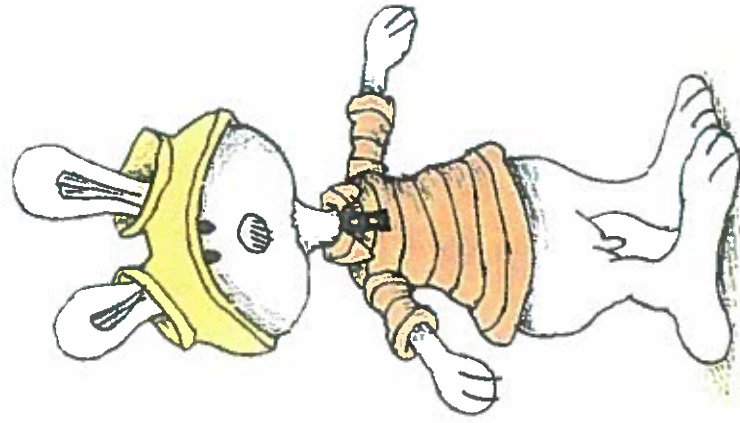
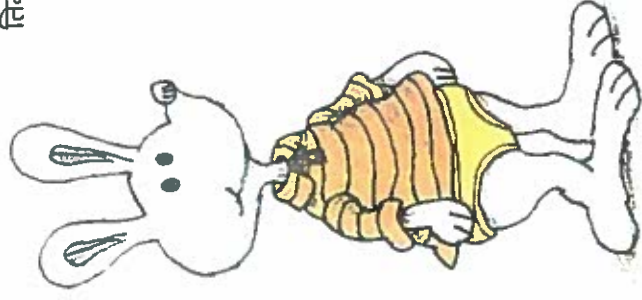
..... किनकी यो त्यही अनुसार हुनुपर्छ, होइन र?

लुद्ध पहिलो कट्टु प्रयोग गर्छन्।
अब उसले त्यसलाई लगाउने सोचेको छ।

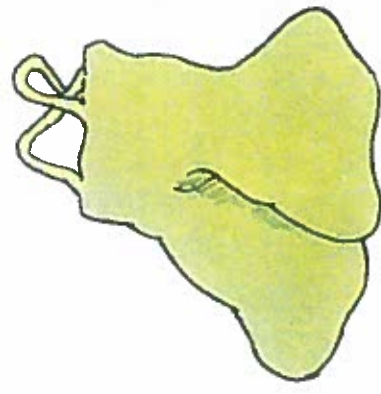
4

तिमीले खास यसलाई यसरी लगाउनु पर्थ्यो, लुद्ध - होइन र?

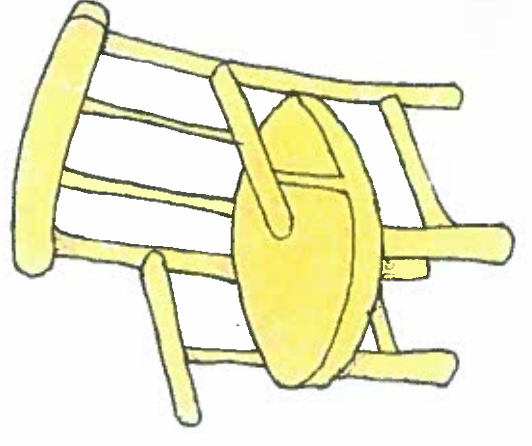
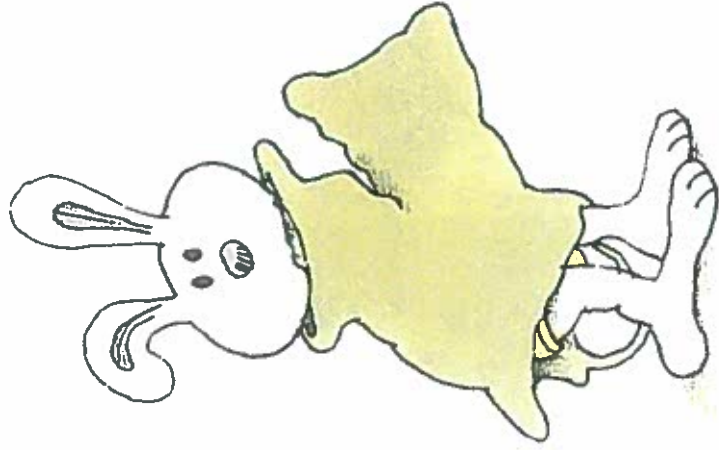
लुद्धसँग एउटा हरियो सुख्वाल छ।
अब उसले यसलाई लगाउनु छ।
होसियार, लुद्ध! यसलाई बिस्तारै लगाउनु।

त्यसो त सबैजनाले गल्ती गर्न सक्छन्, तर.....

अझ यसरि लगाउन राम्रो

हुन्छ, होइन र?

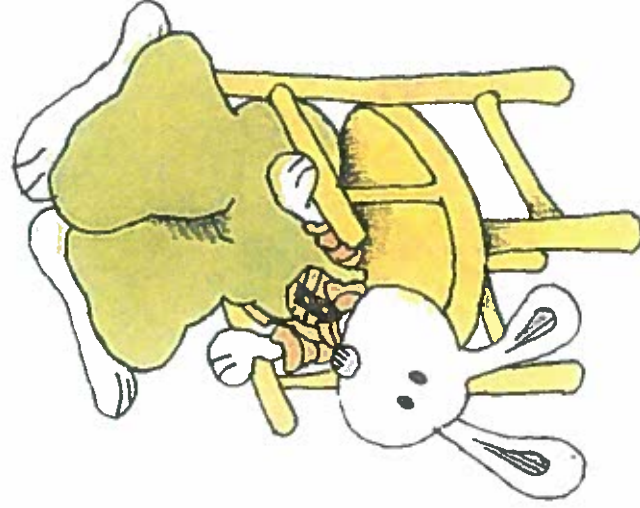
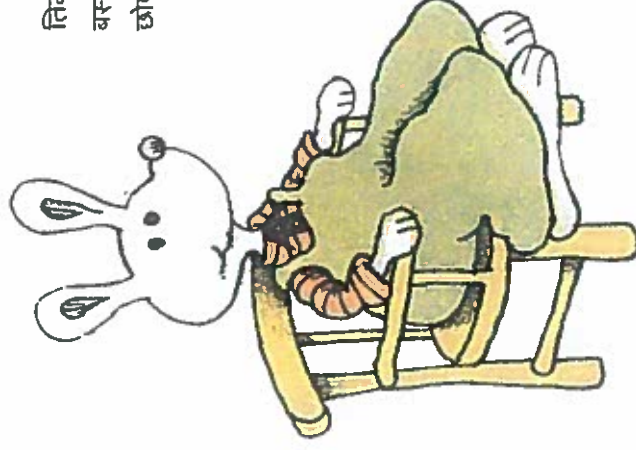
बुद्धसँग एउटा कुर्सी पनि छ।
अब उ आफु त्यसमाथि बस्नु छ।
र उ आफुलाई त्यसको तयार गर्छ

8

यदि तिमिले त्यस्तो सोचेको छौ भने, तिमिले त्यो पक्कै पाउने छौ

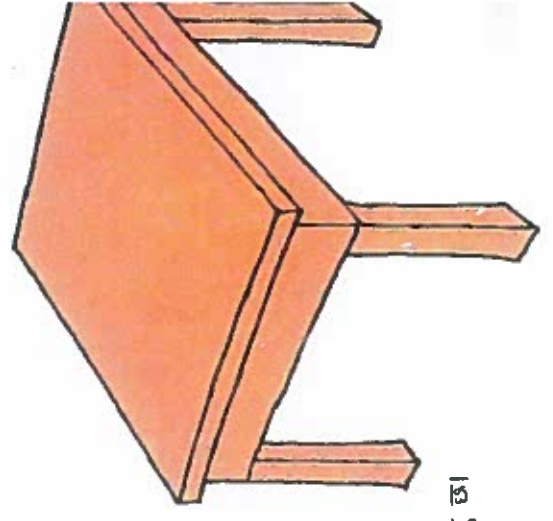
7

तिमी चाँही तेबलमा चाकले टेकेर राम्ररी
बस्छौं कि टाउकोले? हामीले त खुट्टाले पुरा तल
छोएको देखेनौं त, तर केही छैन?

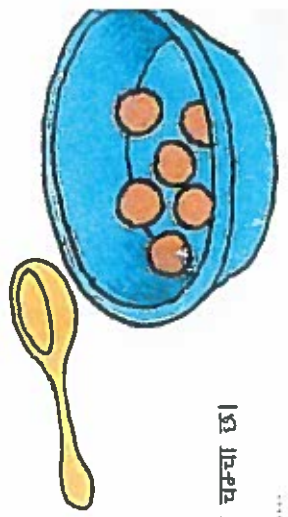
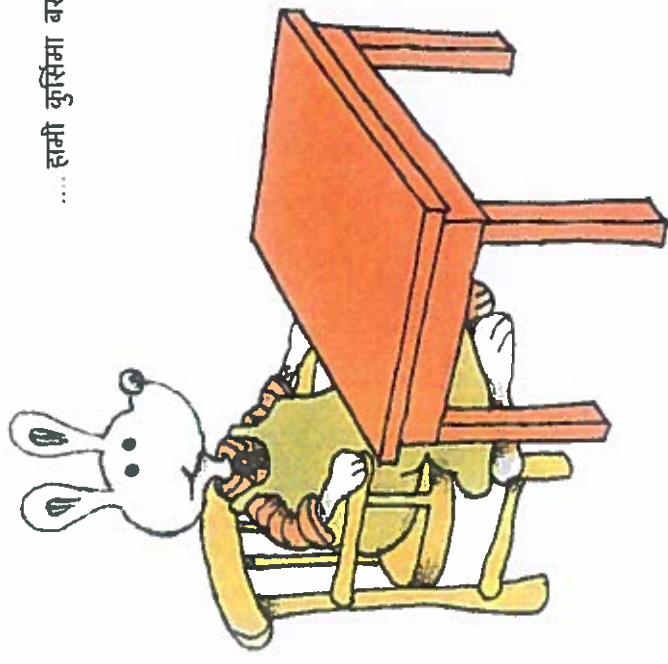
..... त्यती सारो पटककै राम्रो भएन, अह!
कान चाँहि भुइँमा र खुट्टा चाँहि हावामा!

बुद्धसँग एउटा रातो टेबल छ।
अब उ आफु टेबलको नजिक बस्नु छ।

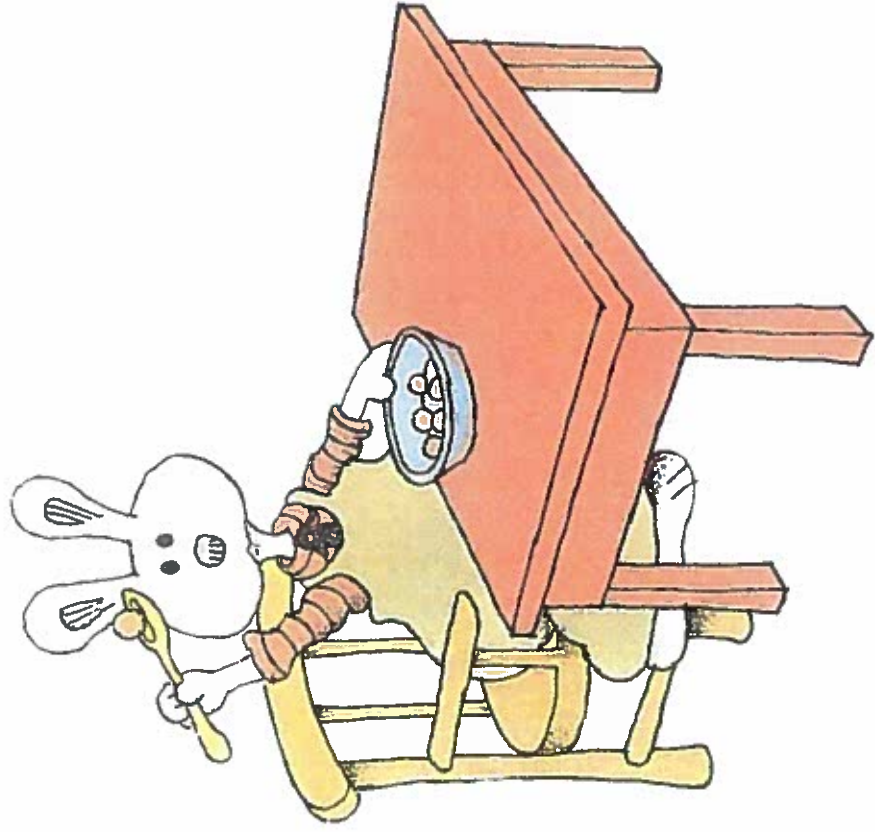

.... हमी कुर्सिमा बस्ने हो, टेबलमा होइना।

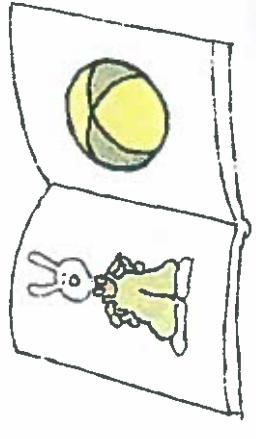
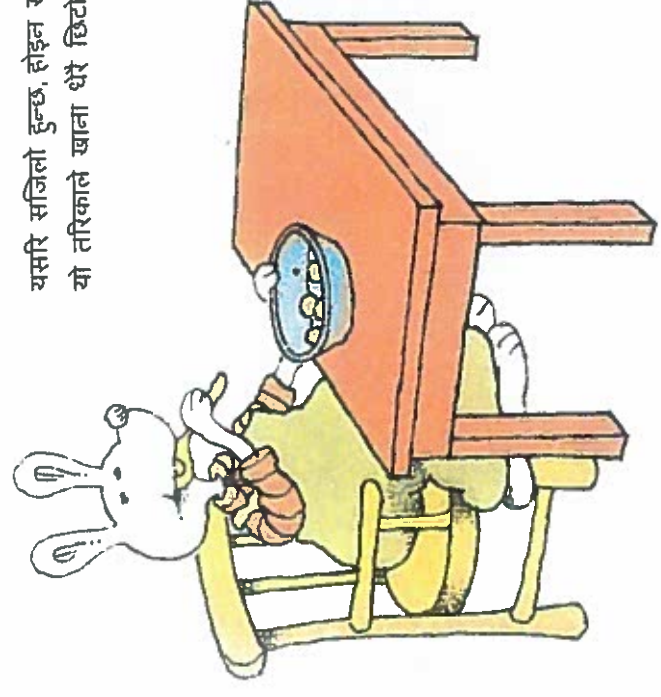
लुद्ध सँग एउटा निलो कचौरा र एउटा पहेलो चम्चा छ।
अब उसले मासुको पकौडा खान लागेको छ

राम्रो, लुद्ध! अब चाँहि तिमी एक्दम राम्रो सँग बस्यौ!
तिमीले मात्र सम्झ की

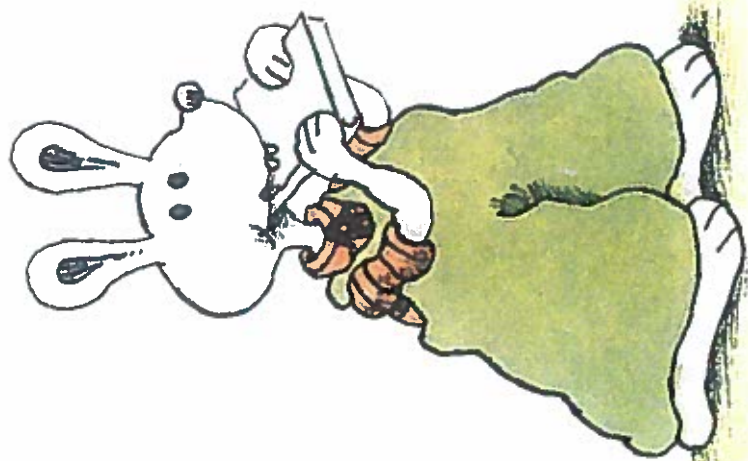
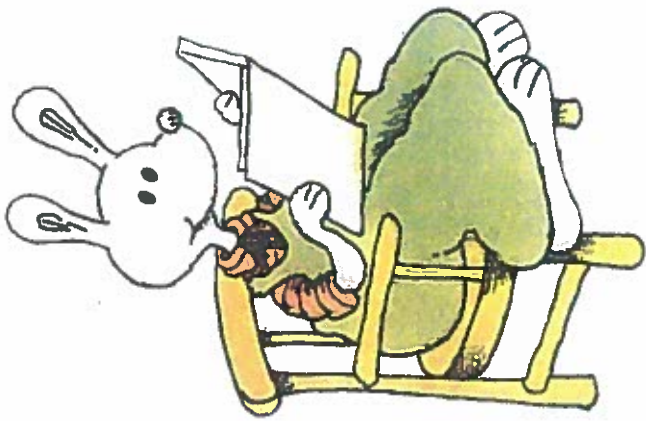
कानले?!

यसरि सजिलो हुन्छ, होइन र?
यो तरिकाले खाना धेरै छिटो पेटमा पुग्छ।

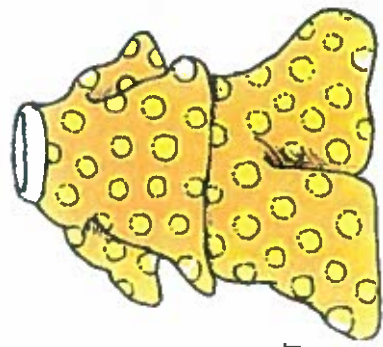
बुद्द सँग एउटा किताब छ।
अब उसले आफ्नो किताबमा हेर्न लागि राखेको छ।

एकदम! यो यस्तो हुनुपर्छ! (म भन्न
चाहन्न की तिमिले यसलाई उल्टो
राख्यौं। किन की यसले केही फरक
पर्दैन। यो एक राम्रो प्रयास हो।)

लुह! यो एउटा किताब हो - रोटी होइन!
अझै भोको छौं भने,
खानेकुरा छ।

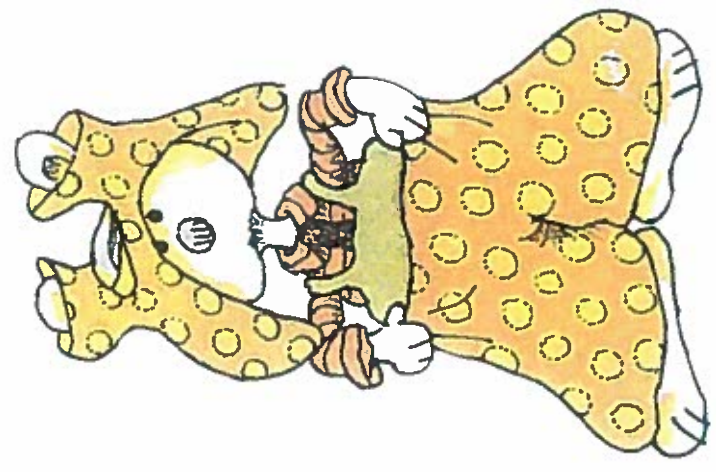
अब लुह थकित छ। उसँग एउटा थोप्लो यदि तिमि
थोप्लो भएको पाइजामा छ। अब उसले त्यहा दराजमा अरु
पाइजामा लगाउन लागेको छ।

हो र तिमीले अबश्य पहिले अरु
लुगा फुकाल्न बिस्यौ। तर हे, हे! तिमीले
थाहा पायौ, लुद्ध।

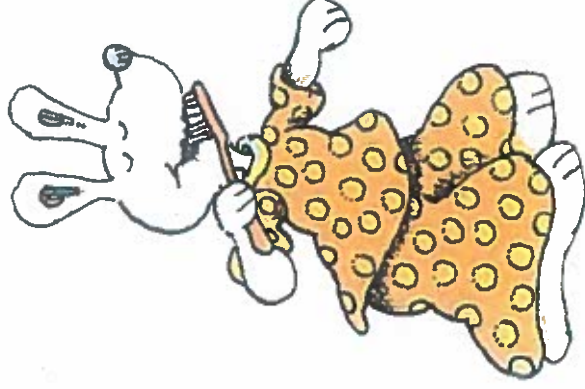

अब लुद्धले पाइजामा लगाएको छ।
एकदम ठीकसँग! उसँग एउटा दात
माइने ब्रुस पनि छ। अब
लुद्धले दात माइन्न लगाको छ।

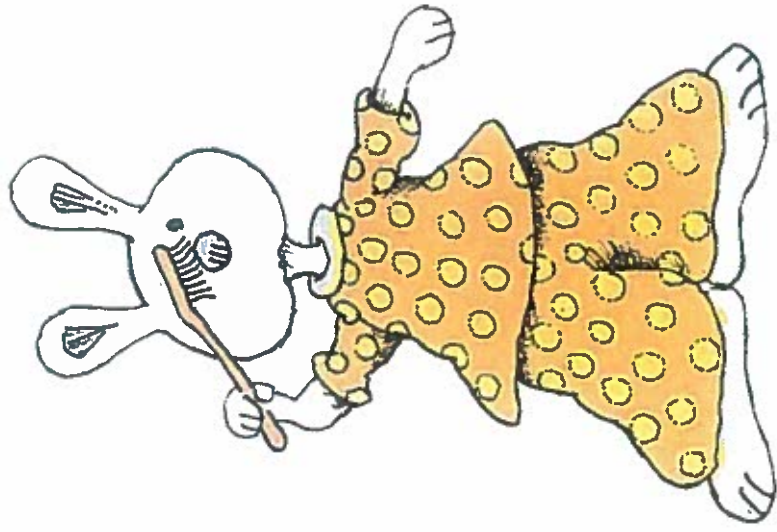
स्यब्बास लुद्ध! तिमीले सिक्न्यौ! आधाजति
त ठीकसँग गयो - मान्छेले सबैकुरा
एकै चोटि सम्झन सक्दैन।

एकदम। त्यो तिम्रो मुखमा छ, हगी।

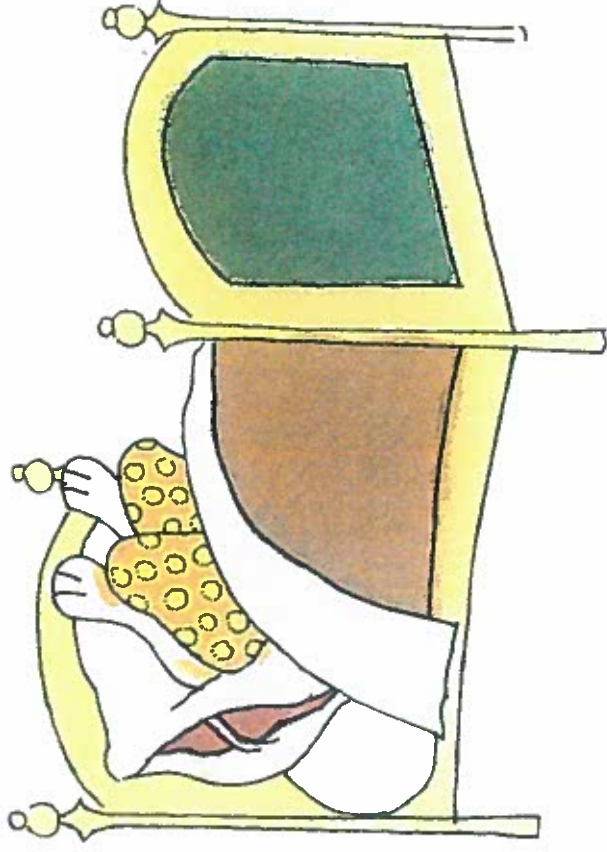
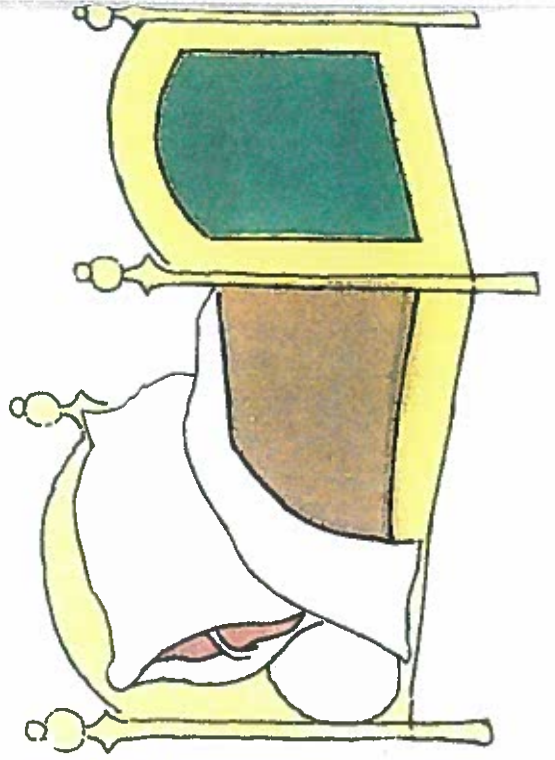
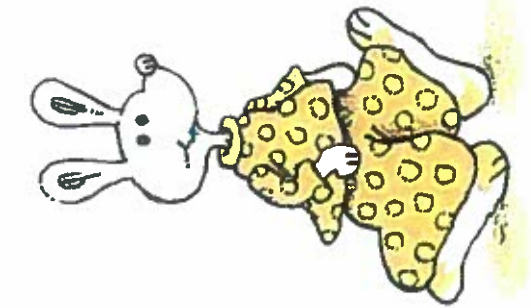
अब लुह जान्छ र पल्टन्छ।

१०

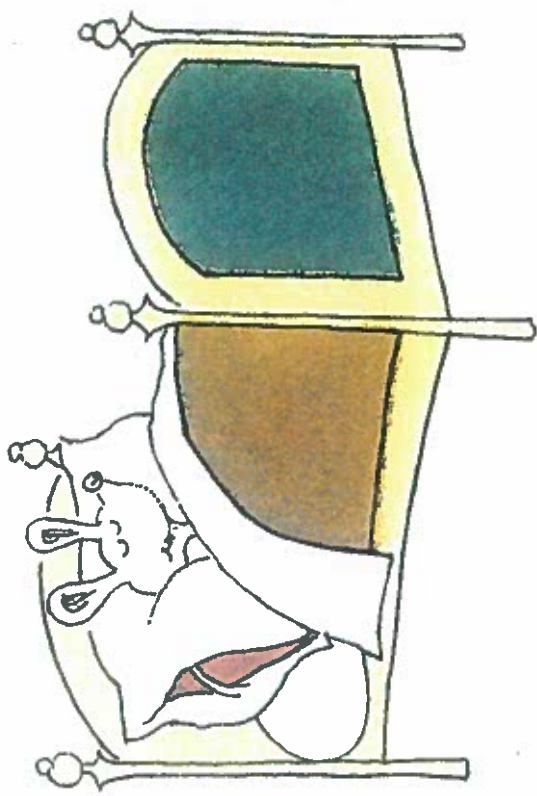

लुह, तिमिले माइने तिम्रो दात हो, तिम्रो नाक
माइने होइन.....

यो लुट्टको खाट हो।

र लुट्ट सफा छ र सुत्छ।
धुन्.....

तर शान्ती हामी उसलाई बिल्कुलै उठाउने छैनौं।
त्यसैले हामी उसलाई मात्र होसियार पूर्वक पल्टाउछौं। किन
की लुद्धलाई दौडैको घोडा जस्तै थकाई लगेको छ। व्यस्त जनावार
हुन सजिलो छैन। उसले दिनभरी नै दौँया बाँया गरेर
भेद्वत गरेको छ। यो एक किसिमको परिश्रम हो। उसको
लागि र हामी सबैको लागि। राम्रो सँग सुलु लुद्ध। हाम्रो
प्यारो सानो -----